

Publicerad 2022-09-08 20:16 av Skriver

Baby jag har dig på tungan

Baby

Ska jag bekänna att det händer att jag drömmer om dig

Ljusgula morgnar när sovrummet är stilla och mjukt

Det fanns timmar vi aldrig talade om

Precis som vi aldrig talade om kajornas krokiga bon under takpannorna

Hur rädd du var för ormvråken när du i mani ständigt anade dess skugga över de nyskördade åkrarna

Sprang du över den torrfläckiga gräsmattan och låste in hönsen i vedboden

Det fanns timmar vi aldrig talade om

Det var timmarna av vad som skulle hända efteråt, när jag skulle minnas

Ska jag säga att det händer att jag ser din böjda ryggta bäras av någon annan

på Skanstullsbron mitt i natten centralstationen tidig morgon eller mitt under ännu ett seminarium när någon

reser sig upp ur bänkraden framför min för att samla ihop sina anteckningar

Som om du inte redan nästlat dig in i alldeles för många utav mina skymda vrår

Samma grimaserande ansikte skymta förbi gömt under någon annans hud

Jag ryggar tillbaka eller lutar mig närmre

Doften är en annans eller om det är samma

likt regnet som faller genom årstider

en så evigt enkel

ständigt förnimbar och förtrogen doft

Baby

ska jag säga att det händer att dina händer fortfarande rycker mig ur sömnen just innan jag kommit

underfund med hur det kommer sig att jag aldrig lyckas åstadkomma det exakta minnet av hur din kropps

seniga rörelser skred genom mitt liv för att sedan utan förvarning upphöra

Glömskan är förrädisk och gör att minnas lika omöjligt

som att hejda luft genom slutna handflator

Minnet lika omöjligt att uppleva som

havsbruset genom förlagda snäckor

Minnas en glömd havskrabba

känna hur den krälar omkring någonstans i en sommar som för länge sedan passerat

Man glömmer inte sådant här

Fan Baby jag har dig på tungan

Ska jag bekänna att det händer att jag ropar ut ditt namn i natten

I ett försök att bli av med ett utav de många namn jag en gång kallade dina

som spolats upp inuti mig likt havsslipad flaskpost

adresserade från ett tidigare jag

oigenkännliga men samma

distanserade ömhetsbevis

Baby, jag känner inte igen mig själv

Jag bekänner nu

att jag drömmer om dig lycklig, skrattandes och förfärligt gråtmild över skeden avgränsade min egen
händelsehorisont

det är smärtsamma bilder av hur du promenerar över ängarna med den rostiga lien i ett stadigt grepp under
höstens kopparfärgade himmel

och bakom dig rösten av en annan

ropandes ett utav dina nya namn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skriver med Poeter.se id #45398 innehar upphovsrätten